

Stand til lige i Øjeblikket at finde mine Optegnelser herom, men det er ogsaa temmelig ligegyldigt, jeg tror ikke, jeg husker fejl, naar jeg nævner, at der var solgt et meget betydeligt Areal, og at Prisen havde været mellem 300 og 325 Kr. pr. Td. Ld. af de allerede indvundne Arealer, og at der var solgt for 280,000 Kr. Det vil altsaa sige, at det ogsaa er et Tilskud, nemlig at Staten har givet Afkald paa sin Del af det, den maatte kunne gøre Regning paa som Andel af det Beløb, her var solgt for. Det vilde ikke være sket, hvis Staten ikke ved denne Lov af 22. April 1904 havde givet Afkald paa den Ejendomsret, som vi i sin Tid forbeholdt os til det inddæmmede.

Jeg har tilladt mig at fremføre disse Forhold, fordi jeg synes, at de pege paa, at efter som Staten har stillet sig til lignende Foretagender i tidligere Tid, tør man maaske gøre sig Haab om, at Staten ogsaa vil række sin hjælpende Haand til Gennemførelsen af det Lovforslag, jeg har tilladt mig at indbringe. Jeg anbefaler Lovforslaget til den høje Regerings og det høje Tings velvillige Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Thomas Larsen*): Den ærede Forslagsstiller (*C. Sørensen*) har nu udførligt begrundet det foreliggende Lovforslag. Jeg mener imidlertid at kunne indskrænke mig til nogle forholdsvis faa Bemærkninger derom, idet jeg gaar ud fra, at til Trods for de Forarbejder, der allerede foreligge i denne Sag, er denne endnu saa lidt forberedt, at det ikke kan ventes, at den kan fremmes i denne Rigsdagssamling, navnlig ogsaa under Hensyn til det sene Tidspunkt, paa hvilket Lovforslaget er forelagt og kommet til Behandling. Da der ikke er Udsigt til, at dette Spørgsmaal kan løses allerede i denne Rigsdagssamling, har det ikke for mig nogen større Interesse at komme ind paa denne Sags Forhistorie, og jeg skal derfor ganske lade den ligge, jeg skal ikke komme ind paa de Spørgsmaal, som have beskæftiget Limfjordskommissionen om Lukningen ved Odde Sund og de Følger, man kunde antage, at en saadan Lukning vilde have. Jeg tænker ogsaa, at det, der for den ærede Forslagsstiller har mest Interesse, er at faa en Antydning af, hvorledes Regeringen vil stille sig til det Lovforslag, han har forelagt og nu udførligt begrundet.

Jeg skal da begynde med at sige, at jeg selvfølgelig erkender, at der her for Tinget foreligger et stort og vigtigt Spørgs-

maal, som det vil være nødvendigt i en nær Fremtid at tage op til Løsning, deri er jeg enig med den ærede Forslagsstiller. Men naar den ærede Forslagsstiller har udarbejdet sit Lovforslag i den Form, at det i Virkeligheden er Digespørgsmaalet, han beskæftiger sig med, tror jeg, den ærede Forslagsstiller ikke har fundet det helt korrekte Grundlag, thi det Spørgsmaal, det her drejer sig om, er et blandet Spørgsmaal, det er baade et Inddæmningsspørgsmaal og et Digespørgsmaal, og derfor kan denne Sag ikke afgøres paa Grundlag af rene Digelovbestemmelser, man maa stille sig i Forhold til Sagen, saaledes som den egentlig talt foreligger. Den ærede Forslagsstiller berørte ogsaa selv det Spørgsmaal og sagde, at der her var Tale om at inddæmme betydelige Arealer. Foruden de Arealer, der skulle beskyttes — de Arealer, man tænker paa at beskytte, have den betydelige Størrelse af omtrent 6,000 Tdr. Land —, er det Meningen at inddæmme af Fjorden omtrent 2,300 Tdr. Land, altsaa ogsaa et meget betydeligt Areal. Nu hørte jeg nok, at den ærede Forslagsstiller sagde, at det ikke var Meningen at tørlægge dette Areal. Han udtalte, at efter hans Mening vilde det ikke være nødvendigt, det vilde tørlægge sig selv, det vilde gro op efterhaanden, og det vilde selvfølgelig være den billigste Maade at faa Arealet tørlagt paa, selv om det vilde tage nogen Tid. Men det siger sig selv, at hvis der her skulde fremkomme meget betydelige og meget værdifulde Arealer, vilde det være rimeligt, at Staten, hvis den skulde besto disse Inddæmningsforetagender, fik Ejendomsret til de tørlagte Arealer. I modsat Fald, hvis det er Beboerne, som skulde have Fordelen, maatte det dog blive dem, som foretog dette Inddæmningsarbejde.

Det forekommer mig altsaa, at Lovforslaget, som det her foreligger, ikke er det bedste Grundlag for en Ordning af denne Sag, som er af en meget blandet Natur. Derimod erkender jeg, som jeg begyndte med at sige, at Sagens Forhistorie, Limfjordskommissionens Betænkning og den Interesse, som den ærede Forslagsstiller ved sit Lovforslag og sin Motivering har vist for Sagen, have givet denne en saadan Betydning, at den i den nærmeste Fremtid bør tages op til Afgørelse. Jeg tror da at kunne indskrænke mig til at udtale, at jeg skal være meget villig til at tage denne Sag op til Drøftelse i Løbet af Sommeren efter den Foranledning, som